

ROZKLEPAĆ (1) *vb pf*

o oraz e *prawdopodobnie jasne* (tak w roz- oraz klepać); a *jasne*.

[*inf* rozklepać.] ◊ *con 3 sg m by rozklepął*.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI (jeden z niżej notowanych przykładów) *i XVIII w.*

Rozpłaszczyć klepiąc, uderzając narzędziem: [Piśze Ifydorus/ iż Srebro im iest iaśnieysze/ tym iest lepze/ A to iż iest rzecz miękka á ciągła/ łatwie sie rozklepác da *SienHerb* 258b (*Linde*).]

Zwrot: »rozklepać [blachą (A)] [co], na blachę«: Rzekł Pan Bog do Moizefzá/ przykaż Eleázárowi áby kádzidlnice moliádzowe zebrał od ípalonych ludzi/ á rozklepał ná bláchy [*ut ... producatque ea in laminas Vulg Num* 16/38] y przybił do ołtarzá ná pámiątkę synom Izráelkim *BielKron* 41; [*ReuchlinBartBydg* S3v].

Synonimy: rozbić, rozkować.

Formacje współrdzenne cf KLEPAĆ.

Cf **ROZKLEPANY**